

Tisztelt Kolleganők Tisztelt Kollegák!

2019-ben ötödik alkalommal kerül sor a dr. Szalka András ösztöndíj átadására. A céloom a díjjal kettős volt. Egyrészt az emlékét akartam megőrizni a szakmában, másrészt azokat a fiatal kollégákat szerettem volna helyzetbe hozni, akik elkötelezettek az infektológia és a mikrobiológia iránt. Sokáig töprengtem azon, hogy érzéseimet megosszam-e, de végül úgy döntöttem, hogy gondolataimat leírom. Nekem nem kell félnem, nem fognak kirúgni, mert nem tudnak pótolni, mert házi orvos vagyok.

Bár napjainkban nincsen szükség a szakmai tudásra, tapasztalatra. Férjem a halálos ágyán azt kérdezte a kollégájától - akivel közel 40 évig egy osztályon dolgozott -, mi lesz az ő kórházával és a szakmájával. Ma már tudjuk, hogy a kórház nevére lassan csak az öregek fognak emlékezni, pedig nagyon sok neves orvost adott a szakmának. A felsorolásba nem is kezdek, mert félek, hogy valakit kihagyok. A szakmát illetően felmerül bennem, hogy miért van ez a nagyfokú érdektelenség a fiatalok részéről a pályázat vonatkozásában, amit tapasztalok. Hol vannak azok a tapasztalt, idősebb kollégák, akik motiválják a fiatalokat, megkedveltetik velük az infektológiát, és segítenek nekik témát választani?

Hol vannak a Szalka Andrások? Most ott tartunk és eléggé perverz, hogy augusztusban az én gyomrom van görcsben, azon drukkolok, hogy egyáltalán érkezik-e be pályázat, akinek az ösztöndíjat odaítélhetjük.

Levelem figyelemfelkeltőnek szántam, és reménykedem a változásban a szakma túlélése érdekében.

Kollegális üdvözlettel.

Dr. Papp Ibolya

házi orvos, belgyógyász, foglalkozás egészségügyi szakorvos, címzetes főorvos